

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoP/16/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216203261
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8216203261.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu vo veci starostlivosti súdu o maloletú V. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v L., dieťa rodičov: matky R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, L., zast. JUDr. Vladimírom Cahajlom, advokátom so sídlom Dlhý rad 16, Bardejov a otca Y. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/X, V., zast. JUDr. Petrom Rakom, advokátom so sídlom Masarykova 13, Prešov, o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č.k. 6P/32/2016-115 zo dňa 28.02.2017 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh otca na zníženie výživného zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uviedol, že otec sa domáhal zníženia výživného zo sumy 200 eur mesačne na sumu 70 eur mesačne z dôvodu, že došlo k zmene jeho životnej úrovne, schopností, možností a majetkových pomerov, lebo sa oženil a má ďalšie dve maloleté deti. Prestáhoval sa z V. pred štyrmi rokmi na R. a jeho mzda je minimálna. Ani matka maloletej, ani kolízny opatrovník so znížením výživného nesúhlasili.

3. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine. Výrok o trovách konania ustanovením § 52 CMP.

4. Vychádzal zo zistenia, že rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 14.07.2011 č. k. 1C 132/2009-186 súd zveril maloletú V. F. do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal prispievať na jej výživu sumou 130,- EUR mesačne v období od 21.09.2005 do 30.09.2007, vo výške 160,- eur mesačne v období od 01.10.2007 do 30.09.2008, a vo výške 190,- eur od 01.10.2008 do budúca. Dižné výživné za obdobie od 21.09.2005 do 14.07.2011 vo výške 11.283,30 eur bol otec zaviazaný splatiť k rukám matky v 10 - tich splátkach vo výške 1.128,33 eur. Zároveň súd zakázal styk otca s maloletou. Otec bol tiež zaviazaný k úhrade nákladov matky spojených s tehotenstvom vo výške 130,12 eur. Na základe podaného odvolania matkou Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 15.11.2011 č. k. 6Co 171/2011-217 zmenil napadnutý rozsudok tak, že otca zaviazal prispievať na výživu maloletej V. F. vo výške 200,- eur mesačne od 21.09.2005 do budúca. Dižné výživné vo výške 14.666,67 eur bol otec povinný zaplatiť do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Zároveň bol otec zaviazaný v rovnakej lehote na náhradu nákladov spojených s tehotenstvom matky vo výške 454,09 eur a sumy 2.455,39 eur na

úhradu nákladov spojených s výbavičkou maloletej. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09.12.2011 a stal sa vykonateľný dňa 09.12.2011.

5. Z pracovnej zmluvy uzatvorenej dňa 28.09.2015 medzi zamestnávateľom A., V., IČO: XXXXXXXX a zamestnancom Y. D. v spojení s jej dodatkom zo dňa 31.12.2015 súd prvej inštancie zistil, že do 31.12.2015 bol príjem otca z tohto pracovného pomeru vo výške 190,- eur mesačne, od 01.01.2016 vo výške 405,- eur mesačne. Dňa 29.06.2016 došlo medzi zamestnávateľom a zamestnancom k uzavretiu dohody o skončení pracovného pomeru, ku dňu 30.06.2016. Dňa 16.06.2016 uzavrel Y. D. pracovnú zmluvu so spoločnosťou D. s.r.o., IČO: XXXXXXXX, v ktorej je konateľom, podľa ktorej má ako zamestnanec nastúpiť do práce dňa 01.07.2016 a priznáva sa mu mesačná mzda vo výške 405,- eur. Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny V. súd prvej inštancie zistil, že Y. D. poberá prídavky na deti C. D. a H. D., od mája 2015 vo výške 47,04 eur, a od novembra 2015 poberá rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur. Na preukázanie výdavkov predložil otec fotokópie výpisov z účtu vedeného v R., z ktorého je zrážaná titulom trvalého príkazu suma 4,65 eur na TV a rozhlas, 30,10 eur na poistenie Angelici, 33,- eur na poistenie H., 100,- eur inkaso.

6. Z oznámenia o zaradení občana do evidencie uchádzačov o zamestnanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny L. súd prvej inštancie zistil, že matka maloletej je v uvedenej evidencii zaradená od 20.07.2016. Zo mzdového listu zamestnanca, predloženého zamestnávateľom E. Y. - U. J., IČO: XX XXX XXX vyplýva, že matka bola zamestnaná od 04.04.2015 do 22.06.2016, v období od 04/15 - 12/15 bola jej čistá mesačná mzda v priemere 543,62 eur, od 01/16 - 06/16 dosahovala jej čistá mzda v priemere sumu 316, 89 eur mesačne. Z potvrdenia zo dňa 07.12.2016 Klubu modernej gymnastiky Z. - G. L. bolo zistené, že maloletá V. Y. je členkou tohto klubu a za obdobie od 11.01.2016 do 23.12.2016 uhradila poplatok 45,- eur mesačne. Z matkou predložených príjmových pokladničných dokladov vyplýva, že S. bolo uhradených 90,- eur na I. polrok 2016/2017 ako školné, 27,- eur na účel učebných materiálov, 4,- eur členské, 16,20 eur poplatok za služby.

7. Na základe toho súd prvej inštancie ustálil, že návrh otca na zníženie výživného nebol podaný dôvodne, pretože od poslednej úpravy, ktorá bola 15.11.2011, neprišlo na strane účastníkov konania k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu predchádzajúceho rozhodnutia o výške výživného. V čase posledného rozhodnutia o výživnom otec maloletej pracoval v spoločnosti A., s.r.o. so sídlom v V., so zákazkami v K., X., kde tlmočil v prípade potreby aj majiteľom a konateľom spoločností. Na začiatku si tam dohodol minimálnu mzdu. Spolu s manželkou a maloletou dcérou C. býval na R., v byte, ktorý nadobudla jeho manželka pred uzavretím manželstva. Spolu s manželkou vlastnil priestory, v ktorých sú automaty v V., zhruba 40 m², za prenájom ktorých mal príjem okolo 400 - 450,- eur mesačne. Uvedené skutočnosti prezentoval otec vo svojej výpovedi pred Krajským súdom v Prešove na pojednávaní dňa 25.10.2011. V čase posledného rozhodovania o výživnom mal otec vyživovaciu povinnosť aj k maloletej C. D.. Súd prvej inštancie konštatoval, že tvrdenia v návrhu na zníženie výživného sú čiastočne zavádzajúce. Od času poslednej úpravy výživného nastala v pomeroch otca iba jediná podstatná zmena, a to, že mu pribudla vyživovacia povinnosť k maloletemu H.. Pokiaľ otec argumentuje znížením príjmu, avšak zvýšením výdavkov, súd prvej inštancie mal za to, že v regióne, v ktorom otec býva, a kde je miera nezamestnanosti 5,58 %, je v schopnostiach a možnostiach otca perspektíva nájsť si prípadne lepšie platenú prácu, čo mu dáva možnosť poskytovania výživného na maloletú vo výške uloženej právoplatným rozhodnutím. Čo sa týka zmeny pomerov na strane maloleteho dieťaťa, tu súd prvej inštancie zaznamenal zmenu pomerov nástupom maloletej na povinnú školskú dochádzku. S nástupom dieťaťa na povinnú školskú dochádzku sa zvýšili matke jednak jednorazové výdavky spojené s nákupom školských potrieb a pomôcok, oblečenia a poplatkov spojených s návštevou školy ako aj pravidelné výdavky spojené s mimoškolskými športovými a záujmovými aktivitami maloletej, ktorá je v súčasnej dobe už žiačkou 5. ročníka ZŠ. Matka maloletej V. je tohto času nezamestnaná, od poslednej úpravy výživného jej (rovnako ako u otca maloletej) pribudla vyživovacia povinnosť voči jej tretiemu dieťaťu -H. Y..

8. Súd prvej inštancie preto návrh otca na zníženie výživného zamietol.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh otca zamietnutý, podal odvolanie otec poukazujúc na § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a § 62 ods. 1 CMP. Navrhol odvolaciemu súdu rozsudok zmeniť a jeho návrhu v celom rozsahu vyhovieť. Odvolacie námietky otca možno zhrnúť do nasledovných rovin: 1. súd prvej inštancie sa nevysporiadal a vôbec sa nezaoberal dôvodmi či

príčinami straty zamestnania matky a jej schopnosťou sa znova zamestnať, 2. vyčíslený nárast potrieb maloletej je s prihliadnutím na jej vek, zdravotný stav, povinnú školskú dochádzku a mimoškolské aktivity, ale predovšetkým vzhľadom na súčasné zárobkové a majetkové pomery oboch rodičov premrštený, 3. nezohľadnenie zmeny pomerov u otca - vznik ďalšej výživovej povinnosti.

10. Matka a ani kolízny opatrovník, ktorým bolo odvolanie otca doručené, sa k nemu do rozhodnutia odvolacieho súdu nevyjadřili.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, § 62 a § 65 CMP, bez nariadenia ústneho pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 10.10.2017 a dospel k záveru, že odvolanie otca je nedôvodné.

12. Odvolací súd má za to, že prvoinštančný súd správne zistil skutočný stav, ktorý subsumoval pod príslušné právne normy a vo veci správne rozhodol. V celom rozsahu je potrebné poukázať na správne, presvedčivé a výstižné dôvody, ktoré sú uvedené v napadnutom rozsudku, s ktorými sa je možné v celom rozsahu stotožniť.

13. V zmysle citovanej právnej úpravy pri zmene rozhodnutia o výške výživného bolo nevyhnutné zisťovať takú výraznú zmenu pomerov, a to či už na strane rodičov alebo maloletého dieťaťa, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného zo strany otca. Prvoinštančný súd správne porovnal pomery existujúce v čase posledného rozhodovania o výške výživného s pomermi, na ktoré poukazoval otec a ktorými odôvodňoval zníženie výživného. Správne z toho vyvodil, že návrhu otca nie je možné vyhovieť. Keďže síce došlo k zmene pomerov u otca, rovnako došlo k zmene pomerov u maloletej, ako aj u jej matky, čo v konečnom dôsledku bolo dôvodom na zamietnutie návrhu otca na zníženie výživného.

14. Otec namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 písm. f/ CSP), že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávne právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), a že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav (62 CMP). K tomu je potrebné uviesť, že rozhodnutie trpí skutkovými vadami, iba ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ, pričom táto nesprávnosť môže byť spôsobená tromi príčinami, a to nevykonaním relevantných dôkazov, nesprávnym skutkovým zistením z vykonaných dôkazov alebo nedostatočnosťou doteraz zisteného stavu z dôvodu prípustnosti jeho ďalšieho dotvárania novotami. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. Odvolací súd má naproti názoru otca za to, že v predmetnej veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutočný stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a konštatuje, že pri rozhodovaní súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky kritéria dané § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1, ods. 3 Zákona o rodine.

16. Vo vzťahu k odvolacím námietkam otca v súhre je nutné uviesť nasledovné. Možno prisvedčiť jeho tvrdeniu, že na jeho strane došlo od poslednej úpravy výživného k zmene pomerov tým, že mu pribudla nová výživovacia povinnosť voči dieťaťu, ktoré sa mu narodilo v novom manželstve. Na druhej strane však otec opomenul zásadný fakt, že od poslednej úpravy výživného pred viac než piatimi rokmi došlo taktiež k zmene pomerov na strane maloletej, a to v dôsledku zvýšenia jej veku a jej nástupu na základnú školu, čo nepochybne indikuje zvýšenie nákladov na zabezpečenie základných potrieb maloletej. Ani obmedzenie reálnych schopností povinného rodiča však nesmie nikdy ísť na úkor zabezpečenia obvyklej

základnej miery všetkých nevyhnutých potrieb pre život maloletej. Nemožno tu taktiež opomenúť ani fakt, že osobnú starostlivosť o maloletú výlučne zabezpečuje iba jej matka.

17. Odvolací súd vychádzajúc zo zákonných ustanovení Zákona o rodine poukazuje aj na to, že hľadiskami určujúcimi rozsah vyživovacej povinnosti sú odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti a možnosti povinného. Je potrebné vychádzať z toho, že výživné má zabezpečiť približne také materiálne podmienky pre telesne a duševný vývoj dieťaťa, v akých by sa dieťa nachádzalo, keby žilo v harmonickej spoločnej domácnosti svojich rodičov. Primeraná hranica výživného je daná pritom samou spotrebnou povahou výživného, v ktorej je potrebné uspokojovať aj rozumné ďalšie potreby dieťaťa nad hranicu základných potrieb, pokiaľ ich uspokojovanie dovoľujú možnosti a schopnosti povinného rodiča. Pri ustálení výšky výživného je nutné vziať do úvahy aj priamu starostlivosť o mal. dieťa.

18. Zo strany otca v odvolaní neboli produkované ani žiadne novoty, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia.

19. Odvolací súd preto rozsudok s osvojením si odôvodnenia ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

20. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 a § 57 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané

opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.